

عنوان مقاله:

بررسی میزان آسیب پذیری محله عودلاجان در برابر زلزله

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

بهرام امین زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

شیوا رشوند - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

فرحناز شریفی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

ائلاز صرغامی سلطان احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

خلاصه مقاله:

با توجه به سرعت وقوع و عدم امکان پیش بینی وقوع زمین لرزه، مفهوم مدیریت ریسک در خصوص زمین لرزه با تاکید بر کاهش ریسک زمین لرزه مورد توجه می باشد. بنابراین تعیین میزان آسیب پذیری فیزیکی و انسانی در برابر زلزله از اهمیت بالایی برخوردار می باشد و طبقه بندی واحدهای مکانی شهری از نظر میزان آسیب پذیری در برابر زلزله جهت شناسایی نواحی خطرناک امری ضروری است. هدف این مقاله بررسی میزان آسیب پذیری در برابر زلزله در مقیاس محله در بافت تاریخی و میراثی شهر تهران می باشد. برای دستیابی به این هدف ابتدا با مرور ادبیات مفهوم، معیارهای آسیب پذیری استخراج گردید. سپس این معیارها در محله عودلاجان که یکی از محله های تاریخی واقع در منطقه 12 شهر تهران می باشد، به روش پیمایشی بررسی گردید. برای سنجش معیارها از روش تحلیل سلسله مراتبی AHP و نمودار عنکبوتی استفاده شده است. در این راستا ابتدا با ارائه گروهی از معیارهای آسیب پذیری که از مطالعات انجام شده در زمینه زلزله استخراج شده اند، و وزن دهی آنها میزان آسیب محله عودلاجان محاسبه شده است. در نهایت با ارائه راهکارهایی برای هر یک از معیارها در جهت کاهش آسیب پذیری این محله نظیر پیشنهاد شبکه معابر و شبکه اضطراری، همچنین مکانیابی مراکز امداد رسانی سعی شده تا از میزان آسیب پذیری این محله که واجد ارزش میراثی و تاریخی است، کاسته شود.

کلمات کلیدی:

زلزله، مدیریت بحران، آسیب پذیری، محله تاریخی، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/409648>

